

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію акціонерного товариства „ВТБ Банк“ Шевченка Олександра Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини четвертої статті 36 Закону України „Про іпотеку“ у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відновлення кредитування“ від 3 липня 2018 року № 2478–VIII

м. К и ї в
24 червня 2019 року
№ 41-у(II)/2019

Справа № 3-137/2019(3114/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію акціонерного товариства „ВТБ Банк“ Шевченка Олександра Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини четвертої статті 36

Закону України „Про іпотеку“ від 5 червня 2003 року № 898–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313) у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відновлення кредитування“ від 3 липня 2018 року № 2478–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію акціонерного товариства „ВТБ Банк“ Шевченко О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність положенням частин четвертої, п'ятої, шостої статті 41 Конституції України (конституційність) положення частини четвертої статті 36 Закону України „Про іпотеку“ від 5 червня 2003 року № 898–IV у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відновлення кредитування“ від 3 липня 2018 року № 2478–VIII (далі – Закон), згідно з яким після завершення позасудового врегулювання будь-які наступні вимоги іпотекодержателя щодо виконання боржником основного зобов'язання є недійсними.

Автор клопотання вважає, що застосування судами до спірних правовідносин у справі акціонерного товариства „ВТБ Банк“ (далі – Товариство) оспорюваного положення Закону „призвело до порушення прав АТ „ВТБ БАНК“ на власність та отримання прибутку... за рахунок майна та коштів основного боржника, поручителів та майнових поручителів“.

Шевченко О.В. зазначає, що положенням частини четвертої статті 36 Закону „законодавець виключає подальшу можливість кредитора (іпотекодержателя) заявляти вимоги до боржника, поручителів та майнових поручителів, позбавляючи гарантовану Конституцією України непорушність права власності“.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує положення Конституції України, кодексів України, законів України, міжнародних документів, посилається на юридичні позиції Конституційного Суду України та рішення Європейського суду з прав людини, а також судові рішення у своїй справі, копії яких долучені до конституційної скарги.

2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України; до суб'єктів права на конституційну скаргу не належать юридичні особи публічного права (частина перша статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Конституційну скаргу подала уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію Товариства Шевченко О.В.

Згідно із Законом України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI Фонд гарантування вкладів фізичних осіб (далі – Фонд) є юридичною особою публічного права (частина друга статті 3); уповноважена особа Фонду – працівник Фонду, який діє від імені Фонду та в межах повноважень, передбачених цим законом та/або делегованих Фондом (пункт 17 частини першої статті 2). Тож уповноважена особа Фонду не належить до суб'єктів права на конституційну скаргу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої статті 56, абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію акціонерного товариства „ВТБ Банк“ Шевченка Олександра Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини четвертої статті 36 Закону України „Про іпотеку“ від 5 червня 2003 року № 898–IV у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відновлення кредитування“ від 3 липня 2018 року № 2478–VIII на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**